Dosar nr. 2i-618-1/19

INSTANȚA DE INSOLVABILITATE

H O T Ă R Â R E
În numele legii

08 iulie 2025 **mun. Chișinău**

Judecătoria Chișinău, sediul Central
În componență:
Președintele ședinței, judecătorul **Ceban Alexandru**
Grefier Griniuc Dorina

examinând în ședință publică, cererea de validare a popririi înaintată de administratorul insolvabilității ÎS „Sarmat” – în proces de insolvabilitate, Șeremet Vasile împotriva terțului poprit SRL „Liormax” și încasarea sumei în mărime de 459 367,59 lei,

a constatat:

Argumentele participanților la proces

1. La data de 07 aprilie 2021, administratorul insolvabilității ÎS „Sarmat”, Șeremet Vasile, a depus cerere de validare a popririi împotriva terțului poprit SRL „Liormax”, solicitând admiterea cererii, validarea popririi înființate asupra mijloacelor financiare aparținând masei debitoare și încasarea din contul terțului poprit a sumei de 628 269,89 lei.

2. În motivare, reclamantul a invocat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 05 decembrie 2019, prin care a fost constatată insolvabilitatea ÎS „Sarmat” și a fost desemnat administratorul insolvabilității.

3. Reclamantul a arătat că raporturile dintre părți izvorăsc din contractul de locațiune nr. *****din *****, înregistrat la organul cadastral la 18 octombrie 2006 sub nr. *****, prin care ÎS „Sarmat”, în calitate de locator, a transmis SRL „Liormax”, în calitate de locatar, în folosință și posesie temporară, contra plată, terenul cu suprafața de***** ha și edificiile sectorului nr. 7 din or. Cricova, în vederea instalării utilajului pentru prelucrarea savurii. Potrivit contractului, chiria lunară era stabilită în mărime de 4 032,81 lei, anual constituind 48 393,82 lei, urmând a fi achitată lunar până la data de 10 a lunii curente.

4. Reclamantul a invocat că, anterior sesizării instanței, la 11 martie 2021 a expediat terțului poprit somația de poprire, solicitând achitarea în termen de 5 zile a sumei de 628 269,89 lei, iar întrucât terțul poprit nu și-a executat obligația de plată, a sesizat instanța de insolvabilitate în temeiul art. 126 din Legea insolvabilității. În cererea inițială s-a susținut că, în urma verificării rulajului bancar, s-a constatat existența unor datorii nestinse pentru bunurile imobile primite în locațiune. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 12 aprilie 2021, cererea a fost primită în procedură.

5. Ulterior, pe parcursul examinării cauzei, administratorul insolvabilității a reformulat succesiv cuantumul și structura pretențiilor. Astfel, prin cererea de concretizare din 30 mai 2022, reclamantul a indicat că solicită validarea popririi pentru o datorie în mărime de 528 298,11 lei, reprezentând restanță de plată pentru 131 de luni, penalități în aceeași mărime de 528 298,11 lei și dobândă de întârziere în sumă de 468 091,23 lei, iar suplimentar a solicitat majorarea cuantumului datoriei cu 20 164,05 lei, motivând că, de la înaintarea

cererii, terțul poprit nu ar fi efectuat nicio achitare și ar fi continuat să-și desfășoare activitatea pe terenul debitorului. Din materialele dosarului rezultă și o nouă concretizare ulterioară, din 01 noiembrie 2022, prin care reclamantul a solicitat o majorare suplimentară a pretențiilor cu 24 196,86 lei.

6. În susținerile scrise depuse la 01 iulie 2025, administratorul insolvabilității a reformulat din nou baza factuală și calculul pretențiilor, arătând că, prin coroborarea extraselor bancare de la Banca Socială, MAIB și Energbank, inclusiv a actelor prezentate de terțul poprit, s-ar constata că pentru anii 2008-2012 nu există restanțe, însă pentru anul 2013 ar fi rămas neachitată locațiunea pentru 7 luni, pentru anul 2014 – pentru 11 luni, iar pentru anii 2015-2021 – pentru 75 de luni, în total 93 de luni, ceea ce ar conduce la suma finală de 459 367,59 lei. Totodată, reclamantul a susținut că plățile invocate de terțul poprit pentru făină de calcar, energie electrică, salarii, cesiuni de creanță ori alte operațiuni nu pot fi calificate ca plăți pentru locațiune, întrucât destinația lor ar fi fost alta, iar unele ordine de plată ar prezenta inconsecvențe sau lipsuri.

7. Totodată, din actele anexate la dosar rezultă că, distinct de prezenta procedură de validare a popririi, lichidatorul ÎS „Sarmat” a încercat valorificarea raportului litigios și pe calea unei acțiuni contencioase de drept comun. Astfel, după o cerere prealabilă din 15 noiembrie 2024, prin care a solicitat rezilierea contractului de locațiune, evacuarea și achitarea chiriei pentru perioada 06 aprilie 2021 – 30 noiembrie 2024, precum și a penalității și dobânzii de întârziere, la 28 noiembrie 2024 a fost depusă o cerere de chemare în judecată privind încasarea datoriei, rezilierea contractului și evacuarea din bunul imobil. În acea cerere s-a susținut că, pentru perioada 06 aprilie 2021 – 30 noiembrie 2024, terțul poprit ar fi generat o datorie de 172 738,72 lei, însă cererea a fost restituită prin încheierea din 23 decembrie 2024.

8. Prin referința depusă și prin susținerile verbale consemnate la dosar, terțul poprit SRL „Liormax” a solicitat respingerea cererii și desființarea popririi, invocând în primul rând tardivitatea pretențiilor. În esență, acesta a arătat că obligația de plată a chiriei are caracter succesiv, fiind exigibilă lunar, până la data de 10 a lunii curente, astfel încât dreptul material la acțiune se stinge separat pentru fiecare prestație. Din această perspectivă, terțul poprit a invocat că, cel puțin pentru prestațiile pretinse pentru perioadele vechi, anterioare cu mai mult de 3 ani depunerii cererii, termenul general de prescripție era expirat.

9. Pe fond, terțul poprit a susținut că reclamantul a dedus pretinsele restanțe dintr-o interpretare eronată a rulajului bancar, fără a ține seama de decontările reciproce reale dintre părți. Acesta a invocat că și-a executat obligațiile contractuale, inclusiv prin plăți operate prin Banca Socială, MAIB și Energbank, prin acte de verificare a decontărilor reciproce și prin achitări efectuate, la solicitarea reclamantului, inclusiv către creditori ai acestuia, în baza unor contracte de cesiune. Totodată, a arătat că între părți existau și alte raporturi economice, inclusiv livrarea de savură și utilizarea forței de muncă a condamnaților, astfel încât nu orice mișcare bănească putea fi calificată automat ca plată a chiriei.

10. În continuare, terțul poprit a invocat că însăși ÎS „Sarmat”, prin scrisoarea nr. 25 din 04 august 2018, ar fi confirmat că până în luna iunie 2018 contractele au fost respectate bilateral, indicând doar o restanță de 26 733,85 lei la data de 31 iulie 2018, ulterior stinsă prin dispoziția de plată nr. 162 din 13 septembrie 2018. De asemenea, terțul poprit a susținut că, din cauza nerespectării de către ÎS „Sarmat” a obligațiilor prevăzute la pct. 3.5.5 și 3.5.6 din contract, la 04 iulie 2018 a notificat rezoluțiunea contractului de

locațiune, considerând că aceasta a fost acceptată tacit, inclusiv prin faptul că ulterior nu ar mai fi fost emise facturi de chirie. În aceeași logică, a invocat că pretențiile pentru perioadele ulterioare intentării procesului de insolvabilitate și pentru perioadele ulterioare rezoluțiunii pretinse nu puteau fi tratate în prezenta procedură ca o creanță clară și necontestată, iar litigiul avea un caracter contencios veritabil.

Poziția părților în ședința de judecată

11. În ședințele de judecată, administratorul insolvabilității ÎS „Sarmat", Șeremet Vasile, a susținut constant cererea de validare a popririi în sensul formulat, precum și cererile de concretizare depuse pe parcurs. În pledoariile scrise și orale, acesta a insistat că suma de 459 367,59 lei reprezintă exact restanța rezultată din delimitarea plăților care puteau fi recunoscute ca aferente locațiunii de cele care aveau o altă destinație, solicitând validarea popririi și încasarea sumei respective.

12. Reprezentantul terțului poprit SRL „Liormax", Bordian Anatolie, a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată, tardivă și vădit ilegală, susținând că actele contabile și bancare prezentate de partea adversă nu demonstrează existența unei datorii certe și că între părți persistă un litigiu real privind executarea contractului, stingerea obligațiilor și încetarea raportului locativ. În pledoariile orale și scrise, acesta a insistat asupra actelor de verificare, plăților efectuate și asupra faptului că raportul contractual este considerat reziliat.

13. Pe parcursul examinării cauzei au fost prezentate și anexate multiple înscrisuri suplimentare de ambele părți, inclusiv extrase și ordine de plată, acte de verificare, concretizări ale pretențiilor și susțineri scrise. Reclamantul a solicitat inclusiv declararea unor probe ca fiind false și numirea unei expertize grafologice, însă cererea privind expertiza a fost ulterior retrasă, iar instanța a apreciat că disputa asupra veridicității și relevanței înscrisurilor urmează a fi examinată în contextul aprecierii ansamblului probator.

Aprecierea instanței

14. Audiind explicațiile participanților la proces, examinând cererea de validare a popririi, concretizările ulterioare, referința, susținerile verbale și înscrisurile administrate la dosar, instanța de insolvabilitate consideră că cererea urmează a fi respinsă, din considerentele ce succed.

15. Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, *„procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi"*.

16. Conform art. 66 din aceeași lege, administratorul insolvabilității/lichidatorul este abilitat să colecteze datoriile față de debitor și să inițieze procese judiciare privind urmărirea acestora.

17. Potrivit art. 126 alin. (1) din Legea insolvabilității, *„sunt supuse urmăririi silite prin poprire mijloacele băneşti în numerar şi fără numerar, în monedă naţională şi în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile incorporale care sunt datorate debitorului ori sunt deţinute în numele său de un terţ sau pe care acesta din urmă i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente"*.

18. Totodată, art. 126 alin. (10) din aceeași lege stabilește că, la judecarea cererii de validare, instanța de insolvabilitate dispune administrarea oricărei probe admisibile potrivit normelor de drept comun, iar terțul poprit poate opune creditorului urmăritor toate excepțiile și

mijloacele de apărare pe care le-ar putea opune debitorului, în măsura în care acestea se întemeiază pe o cauză anterioară popririi.

19. Conform art. 126 alin. (11) din Legea insolvabilității, *„dacă din probele administrate rezultă că terțul poprit îi datorează sume de bani debitorului, instanța de insolvabilitate va adopta o hotărâre de validare a popririi (...), iar în caz contrar, va decide desființarea popririi”*.

20. De asemenea, art. 5 alin. (2) din Legea insolvabilității prevede că instanța de insolvabilitate dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvabilitate, a litigiilor ce țin de masa debitoare, iar dacă partea interesată invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanța de insolvabilitate va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă.

21. În contextul legal menționat mai sus, procedura validării popririi nu operează în mod automat în temeiul simplei afirmații a administratorului insolvabilității și nici nu poate servi ca instrument de constituire, pentru prima dată, a unei creanțe litigioase. Dimpotrivă, sarcina instanței este de a verifica dacă, din ansamblul probelor administrate, rezultă în mod suficient existența unei creanțe reale, determinate și exigibile, datorate debitorului de către terțul poprit.

22. În aceeași ordine de idei, potrivit art. 118 alin. (1) CPC, *„fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel”*, iar conform art. 130 CPC, instanța apreciază probele după intima sa convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar, în ansamblul și interconexiunea lor.

23. Această interpretare se armonizează și cu practica instanței ierarhic superioare, în care s-a subliniat că validarea popririi presupune existența unei creanțe certe, lichide și exigibile, iar în lipsa unei asemenea creanțe, dovedite prin înscrisuri apte să stabilească fără echivoc obligația terțului poprit, instanța urmează să dispună desființarea popririi.

24. Raportând aceste repere la circumstanțele pricinii, instanța constată că reclamantul nu a demonstrat, prin probe concludente și coerente, existența unei datorii certe și suficient individualizate a SRL „Liormax” față de masa debitoare a ÎS „Sarmat”, susceptibile de a fi urmărite și validate în cadrul procedurii prevăzute de art. 126 din Legea insolvabilității.

25. Mai întâi, instanța reține că neclaritatea pretenției nu rezidă doar în simpla oscilație numerică a sumelor solicitate, ci într-o veritabilă reconfigurare succesivă a obiectului material al cererii. Cererea inițială din 05 aprilie 2021 a vizat suma de 628 269,89 lei, întemeiată generic pe rulajul bancar și pe pretinsa neachitare a chiriei. Ulterior, prin cererea de concretizare din 30 mai 2022, reclamantul a reformulat pretenția în jurul unei datorii de 528 298,11 lei pentru 131 de luni, la care a adăugat penalități în aceeași sumă, dobândă de întârziere de 468 091,23 lei și o majorare suplimentară de 20 164,05 lei, după care a urmat o nouă majorare cu 24 196,86 lei. În final, prin pledoariile scrise din 01 iulie 2025, reclamantul a restrâns semnificativ însăși baza factuală a cererii, arătând că pentru anii 2008-2012 nu ar exista restanțe, iar suma de 459 367,59 lei ar corespunde exclusiv unor prestații considerate neachitate pentru anii 2013-2021. Este relevant și faptul că aceste reformulări nu vizează doar perioadele și suma globală, ci și cuantumul obligației lunare pretins datorate: contractul anexat indică o chirie lunară de 4 032,81 lei, în timp ce în susținerile ulterioare reclamantul operează, pentru anumite perioade, cu cuantumul de 5 356,38 lei/lunar, iar pentru altele cu 4 839,37 lei/lunar, fără o demonstrație suficient de clară a temeiului juridic și contabil al acestor diferențe.

26. O atare evoluție nu poate fi privită drept o simplă precizare aritmetică a aceleiași creanțe. Dimpotrivă, ea reflectă modificarea succesivă a perioadelor pretins restante, a logicii de calcul și a criteriilor în funcție de care reclamantul impută sau exclude anumite plăți. Or, într-o procedură de validare a popririi, instanța nu poate substitui partea în stabilirea și alegerea variantei „corecte” a propriei sale pretenții și nici nu poate reconstrui ea însăși, pe baza unui probatoriu contradictoriu, creanța pe care reclamantul nu a reușit să o formuleze constant și univoc.

27. Totodată, instanța reține că însuși reclamantul a valorificat raportul juridic litigios și pe calea unei acțiuni contencioase distincte, prin care a pretins, pentru perioada 06 aprilie 2021 – 30 noiembrie 2024, o datorie de 172 738,72 lei, rezilierea contractului de locațiune și evacuarea terțului poprit din bunul imobil. Chiar dacă acea cerere a fost restituită, simplul fapt al formulării ei relevă că raportul dintre părți nu era perceput nici de către reclamant ca unul apt de a fi epuizat prin simpla procedură a validării popririi, ci presupunea și tranșarea unor chestiuni contencioase distincte privind rezilierea contractului, folosința bunului și întinderea prestațiilor pretinse.

28. În continuare, apărările terțului poprit nu au caracter pur formal, ci se sprijină pe înscrisuri și circumstanțe care conferă raportului juridic un caracter vădit litigios. SRL „Liormax” a invocat și a prezentat acte de verificare a decontărilor reciproce, ordine și dispoziții de plată, extrase privind operațiuni derulate prin mai multe instituții bancare, precum și înscrisuri referitoare la alte raporturi economice existente între părți, inclusiv livrări de bunuri, prestări de servicii și contracte de cesiune. Independent de forța probantă finală a fiecărui înscris în parte, acestea relevă că între părți a existat un circuit economic mai complex decât cel redus de reclamant la simpla teză a neachitării chiriei.

29. În mod aparte, instanța reține scrisoarea ÎS „Sarmat” nr. 25 din 04 august 2018, invocată de terțul poprit, prin care însăși reclamanta a indicat că până în luna iunie 2018 contractele au fost respectate bilateral și a menționat o restanță de 26 733,85 lei la data de 31 iulie 2018. În măsura în care terțul poprit susține că această sumă a fost ulterior stinsă prin dispoziția de plată nr. 162 din 13 septembrie 2018, iar reclamantul, în pledoariile finale, admite că pentru anii 2008-2012 nu există restanțe, teza unei datorii continue, unitare și neechivoce pe întreg parcursul raportului contractual nu mai poate fi primită fără rezerve.

30. De asemenea, în prezenta cauză persistă un litigiu real privind însăși subzistența raportului contractual și efectele sale după anul 2018. Terțul poprit a invocat notificarea rezoluțiunii contractului la 04 iulie 2018 și a menținut această poziție până la finalul procesului, confirmând expres în cadrul pledoariilor că, în optica sa, contractul de locațiune este reziliat. În paralel, reclamantul a susținut, pe de o parte, că terțul poprit continuă să utilizeze bunul și datorează în continuare chirie, iar pe de altă parte a promovat separat și o acțiune prin care a solicitat rezilierea contractului și evacuarea. Prin urmare, pentru a admite cererea de validare a popririi, instanța ar fi trebuit să stabilească, în prealabil și cu efect determinant asupra soluției, dacă și până când contractul a subzistat, care este regimul juridic al folosinței ulterioare, dacă sumele pretinse reprezintă chirie contractuală, penalitate, dobândă sau eventual contravaloarea unei folosințe fără temei, precum și care dintre plățile efectuate urmează a fi imputate asupra acestor prestații.

31. În plus, chiar potrivit propriilor susțineri finale ale reclamantului, suma de 459 367,59 lei include prestații aferente anilor 2020 și 2021, deci unei perioade ulterioare intentării procesului de insolvabilitate prin hotărârea din 05 decembrie 2019. Or, practica instanței ierarhic superioare a subliniat că prestațiile periodice născute după deschiderea procedurii

au regim juridic distinct, de obligații curente, și nu pot fi valorificate în bloc, prin procedura validării popririi, ca și cum ar reprezenta integral o creanță aferentă masei debitoare.

32. În aceste condiții, instanța nu poate valida poprirea pentru o creanță determinată global, care cumulează prestații aferente unor perioade cu regim juridic diferit, fără delimitarea clară a părții care ar putea, eventual, fi valorificată în cadrul procedurii și nici nu poate proceda la recalcularea acesteia din oficiu. Or, tocmai o asemenea delimitare lipsește în speță.

33. Asemenea chestiuni nu pot fi rezolvate incidental, în cadrul mecanismului validării popririi, fără a transforma această procedură într-un substitut al unei acțiuni contencioase de drept comun. În speță, apărările terțului poprit și propria conduită procesuală a reclamantului confirmă tocmai existența unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, în sensul art. 5 alin. (2) din Legea insolvabilității, litigiu care, prin natura sa, reclamă o examinare separată, contradictorie și completă a temeiului, întinderii și exigibilității creanței.

34. Caracterul litigios al raportului dedus judecății a fost confirmat și de modul în care s-a desfășurat procesul. Reclamantul a solicitat pe parcurs declararea unor probe ca fiind false și numirea unei expertize grafologice, ulterior retrăgând cererea de expertiză. Instanța a fost nevoită să reia cercetarea judecătorească pentru clarificarea chestiunii existenței unui litigiu conex în instanța de drept comun, iar la final să acorde părților termen pentru pledoarii scrise și replici. Toate aceste împrejurări sunt incompatibile cu ipoteza unei creanțe clare, simple și neîndoielnice, a cărei existență ar rezulta direct și suficient din probele administrate în prezenta procedură.

35. De altfel, invocarea prescripției extinctive de către terțul poprit, prin prisma caracterului succesiv al prestațiilor de chirie, relevă suplimentar lipsa individualizării clare a pretențiilor reclamantului. Atunci când se pretind prestații periodice întinse pe o perioadă mare de timp, partea reclamantă este ținută să individualizeze distinct fiecare prestație, scadența acesteia și calculul concret al sumei urmărite. În prezenta cauză, tocmai această delimitare riguroasă a lipsit, iar instanța nu poate suplini prin propriul său demers omisiunile părții în formularea și dovedirea pretenției.

36. Instanța nu ignoră faptul că administratorul insolvabilității/lichidatorul are, prin lege, atribuția de a colecta datoriile față de debitor și de a întreprinde demersuri judiciare pentru valorificarea creanțelor masei debitoare. Totuși, exercitarea acestor atribuții nu dispensează partea de obligația de a demonstra, în fiecare cauză concretă, temeiul juridic al creanței și întinderea exactă a acesteia, prin probe pertinente, admisibile și suficiente.

37. La caz, din ansamblul probator administrat nu rezultă, cu gradul de certitudine cerut de art. 126 alin. (11) din Legea insolvabilității, că SRL „Liormax” datorează masei debitoare a ÎS „Sarmat” tocmai suma de 459 367,59 lei, în cuantumul, pentru perioadele și pe temeiul juridic pretins de administratorul insolvabilității. În consecință, nefiind întrunite condițiile legale pentru validarea popririi, cererea urmează a fi respinsă, cu desființarea popririi înființate.

38. În conformitate cu art. 126 al Legii insolvabilității, art. 238-241 CPC, instanţa de insolvabilitate,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge cererea de validare a popririi înaintată de administratorul insolvabilității ÎS

„Sarmat” – în proces de insolvabilitate (IDNO: *****), Șeremet Vasile împotriva terțului poprit SRL „Liormax” (IDNP: *****) și încasarea sumei în mărime de 459 367,59 lei.

Se desființează poprirea înaintată de administratorul insolvabilității ÎS „Sarmat” împotriva terțului poprit SRL „Liormax” și încasarea sumei în mărime de 459 367,59 lei.

Hotărârea este definitivă şi executorie din momentul pronunţării, dar poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Președintele ședinței, judecătorul **Ceban Alexandru**